

Nr 47.

Av herrar **Nyberg** och **Persson** i Svensköp, om skärpning av bestämmelserna rörande bakre belysningsanordningar å lastbilar.

I motorfordonsförordningen § 4 mom. i) bestämmes, att bil skall vara försedd med "en baktill placerad lykta, som vid användning av fotbroms eller däremot svarande bromsanordning visar rött eller gult ljus bakåt". I vägtrafikstadgan § 19 c heter det beträffande belysningen, att, då mörker råder, bil skall under färd vara försedd med "minst två lyktor framtill, visande vitt, blåvitt eller gult sken och tillsammans av tillräcklig ljusstyrka för att bilen skall kunna framföras på ett betryggande sätt, av vilka lyktor två skola vara anbragta å samma höjd, en å vardera sidan av bilen, ävensom belysningsanordning baktill, varigenom den å bilen anbragta bakre registrerings- eller besiktningsskylten så belyses med vitt sken, att den kan lätt avläsas samt rött ljus visas bakåt". Angående belysningsanordningen vid parkering stadgas i § 9 bl. a.: "Under mörker skall fordon, som är stående å väg, varest tillfredsställande belysning icke är anordnad, vara försett med belysnings- eller reflexanordning, som utmed vägen utsänder eller reflekterar ljus såväl framåt som bakåt".

Enligt gällande förordningar skall alltså bil vara försedd med minst två lyktor framtill, medan däremot detta icke gäller beträffande den bakre belysningen. I allmänhet torde det dock numera vara så, att personbilarna även baktill äro försedda med två lampor. Däremot ha lastbilarna endast i undantagsfall sin belysning ordnad på detta sätt. De ha sålunda i regel endast en bakre lampa, och det är därtill icke alltid säkert, att den placerats så, att den på bästa sätt fyller sin uppgift. Detta har visat sig inverka menligt på trafiksäkerheten. Belysningsanordningen kan vara svår att upptäcka av en bakifrån passerande bilist, därest denne av någon anledning — t. ex. möte med annan vägfarande måste blända av belysningen på sin egen bil. Vid stark dimma och av annan orsak försämrad sikt kan otillfredsställande bakre belysning på parkerad lastbil innebära stora risker. Även om man från den passerande bilen upptäcker belysningsanordningen, kunna missstag uppstå beträffande den parkerade lastbilens läge och det utrymme den tar av vägbanan. Det är känt, att trafikolyckor vid upprepade tillfällen uppstått just av denna anledning. Slutligen kunna givetvis sådana fall tänkas, då den bakre lampan helt enkelt inte fungerar. För att ge större trygghet åt trafiken vore det välbetänkt att skärpa föreskrifterna för belysningsanordningarna därhän, att bilarna även baktill skulle vara försedda med minst två lampor. Dessa borde då — som fallet numera vanligen är med

personbilarna — vara placerade med en på vardera sidan. Det vore vidare önskvärt, att de kunde placeras i sådant läge, att de med lätthet kunde ses även från bilar med avbländat ljus och samtidigt i möjligaste mån markerade flakets bredd och höjd från marken. Att registreringsskylten dessutom skulle vara klart belyst är självfallet. Vissa svårigheter skulle måhända kunna uppstå att i en del fall placera den bakre belysningen på här antytt sätt, men dessa svårigheter torde kunna övervinnas.

Med hänvisning till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådana ändringar av motorfordonsförordningen och vägtrafikstadgan, att lastbilarna förses med mera betryggande bakre belysningsanordningar än vad för närvarande är fallet — innebärande att det även baktill skall finnas minst två på tjänligaste sätt placerade lampor — och att det uppdras åt vederbörande utskott att utarbeta erforderliga ändringar av ifrågavarande lagtext.

Stockholm den 19 januari 1951.

Olaus Nyberg.

Nils Persson
i Svensköp.